

F. t. beslutn. vedr. erhvervsdrivendes udgifter til egen sygedagpengeforsikring

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget indebærer, at Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, som giver selvstændige erhvervsdrivende fradragsret for udgifter til egen sygedagpengeforsikring.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller i personligt ejede virksomheder skal behandles ligesom andre, også når det gælder udgifter til forsikring mod sygdom. Det er ikke rimeligt, at der sker en forskellig skattemæssig behandling af indtægter og udgifter. Der må ikke ske beskatning, uden at der gives fradrag.

Beslutningsforslaget har sammenhæng med de ændringer af sygedagpengeloven, som blev vedtaget i december 1999 som led i finanslovforhandlingerne om finansloven for 2000, jf. lov nr. 1112 af 29. december 1999. Ændringerne i sygedagpengeloven medførte merudgifter til erhvervslivet på 252,8 mio. kr. i 2000 og 253,7 mio. kr. årligt herefter.

Der henvises vedrørende Folketingets behandling af lovændringen til L 57 og L 57A, jf. Folketingstidende, 1999-2000, tillæg A 1468 og 1474, tillæg B 186 og 328, tillæg C 178 og FF 948, 2509, 2758 og 2779.

En af ændringerne var en forhøjelse af dækningsprocenterne i henholdsvis forsikringsordningen for mindre private erhvervsvirksomheder og i forsikringsordningen for selvstændige. For så vidt angår personer, der har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed – som er den personkreds, som dette beslutningsforslag vedrører – var de før den pågældende lovændring gældende regler, at de selvstændige erhvervsdrivende kunne sikre sig sygedagpenge fra kommunen i de første to uger af sygeperioden ved at tilmelde sig forsikringsordningen for selvstændige erhvervsdrivende i Den Sociale Ankestyrelse. De samlede præmier blev fastsat således, at de skønnedes at dække 40 pct. af udgifterne, hvis der er sikret dagpenge fra 3. fraværsdag og 66,6 pct. af udgifterne, hvis der er sikret dagpenge fra 1. fraværsdag, hvorved statens tilskud i denne forsikringsordning var henholdsvis 60 pct. og 33,4 pct. Med lovændringen i december 1999 blev dækningsprocenterne forhøjet til henholds-

vis 55 pct. og 85 pct., således at staten herefter skal afholde henholdsvis 45 pct. og 15 pct. af udgifterne. Denne ændring blev skønnet til at medføre en udgift for de forsikrede selvstændige svarende til den statslige mindreudgift på 40,4 mio. kr. årligt. Ændringen påvirker samtlige forsikringstagere i forsikringsordningen, dvs. ca. 100.000 selvstændige, i form af en forhøjelse af præmieindbetalingen fra forsikringstagerne.

Forslagsstillerne finder, at de stramninger i sygedagpengeloven, som regeringen gennemførte som del af finansloven for 2000 indebar en uhensigtsmæssig og ubegrundet belastning af erhvervslivet på ca. 253 mio. kr. årligt. Det var oven i købet de mest sårbare, som blev ramt – de mindre selvstændige erhvervsdrivende.

Statsministeren sagde i sin åbningstale til folketingsåret 1999-2000, at »erhvervslivet er højstatusområde for regeringen«, men det er åbenbart tomme ord. Venstre og Det Konservative Folkeparti advarede mod ændringen i sygedagpengeloven. Betydningen for de mindre virksomheder er klar. 3000 virksomheder har været nødt til at springe fra ordningen om sygedagpengeforsikring. Det oplyser Den Sociale Ankestyrelse, som administrerer ordningen.

Regeringen ønskede end ikke at undersøge konsekvenserne af lovforslaget ved at spørge Erhvervsministeriets Testpanel. Selv om forslagsstillerne ønskede Testpanelet inddraget inden lovens vedtagelse, skete det ikke. Så meget »højstatus« har erhvervslivet hos regeringen.

Nu står vi med et regelsæt, som grundlæggende er sygt, fordi den selvstændige ikke har fradragsret for indbetalinger, mens udbetalingerne beskattes. Baggrunden for beskatningen er med socialministerens ord, »at der er tale om en indtægt, som træder i stedet for den almindelige indtægt«, jf. socialministerens besvarelse af 26. januar 2000 på spørgsmål nr. S 1059 af Jens Vibjerg (V), jf. Folketingstidende 1999-2000, FF 3988.

På samme måde adskiller virksomhedens indbetaling sig ikke fra alle andre driftsudgifter. Derfor bør der være fradragsret for indbetalingerne.